

по който се освобождаваше България и Македония. Тъ щѣха да образуватъ една държава. Обаче нѣмцитѣ и англичанитѣ не се съгласиха България да стане толкова голѣма, та свикаха въ Берлинъ конгресъ (съборъ отъ министри) на който рѣшиха: 1) Сѣверна България да бѣде княжество; 2) Южна България — автономия и 3) Македония да се повърне пакъ на турцитѣ. Това стана прѣзъ 1878 г. Прѣзъ 1885 година автономната Южна България се съедини съ сѣверна България и образуваха двѣтѣ една държава съ столица София и съ князь Александъръ I Батембергъ. Сърбитѣ ни завидѣха, защо да се увеличаваме, та ни обявиха война. Ала нашитѣ млади, и макаръ още неопитни войски, се затекоса на срѣща имъ и на Сливница ги разбиха и прогониха.

По този начинъ двѣтѣ Българии — сѣверна и южна до Родопитѣ се свързаха здраво, наредиха се добрѣ и много напреднаха. Почнаха да се правятъ желѣзници, пристанища, училища, пѣтища, голѣми сгради, па и земледѣлието се подигна много. Населението отъ година на година ставаше все по-заможно и по-свободно, по-грамотно и образовано.

Македония.

Горката Македония, откъсната по Берлинския договоръ отъ България, тя остана подъ турската властъ безпомощна и слаба. Турцитѣ не оставѣха македонскитѣ българи свободни да се учатъ въ училищата си, прѣчиха имъ да иматъ свои църкви, да работатъ свободно занаяти, земледѣлие, търговия. Тѣ не даватъ никому свобода да прави дружества, да пише книги, да избира общински съвѣтъ, народни прѣдставители, сѣдебни засѣдатели и т. н. Турцитѣ биеха, грабѣха, убиваха българитѣ, а които мъл-